

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	8
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	11
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	14

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 58/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy współuczestnikom formalnym, o jakich mowa w art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c., reprezentowanym przez tego samego pełnomocnika procesowego, będącego adwokatem lub radcą prawnym, sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika?”

III CZP 59/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w stanie prawnym obowiązującym po wejściu w życie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 30 kwietnia 2013 r., poz. 518), wynagrodzenie instytutu naukowego lub naukowo – badawczego za sporządzoną opinię winno być określane w oparciu o stawki wskazane w tym rozporządzeniu, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 89 i następne ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) czy też w oparciu o stawki i zasady określania wynagrodzenia, stosowane w instytucie sporządzającym opinię?”

III CZP 60/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej przeciwnika będącego ubezpieczycielem, właściwym do rozpoznania sprawy jest wyłącznie sąd ogólnie właściwy dla przeciwnika, czy też możliwe jest rozpoznanie jej przez sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia jeśli uprawniony dokona takiego wyboru?”

III CZP 61/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, której po wygaśnięciu stosunku użyczenia przyznano uprawnienie do lokalu socjalnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 150), obowiązana jest do opłacania odszkodowania, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ww. ustawy, w okresie od uprawomocnienia się wyroku eksmisyjnego do złożenia przez gminę oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, a jeżeli tak to w jakiej wysokości?”

III CZP 62/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Jaki jest charakter prawny przepisu art. 594 k.s.h. a w szczególności czy wśród znamion strony podmiotowej czynów opi-

sanych w tym przepisie znajduje się wina;

2. w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie zadane w pkt 1 czy czyn ten można popełnić nieumyślnie?”

III CZP 63/15

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu roszczenia o pokrycie kosztów leczenia prywatnego na podstawie art. 444 § 1 k.c. jest uzależniona od braku możliwości skorzystania przez poszkodowanego z leczenia lub rehabilitacji w ramach uspołecznionej służby zdrowia albo wydłużonego okresu oczekiwania na takie leczenie lub rehabilitację, mającego ujemny wpływ na stan zdrowia poszkodowanego?”

III CZP 64/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa darowizny udziału we współwłasności rzeczy ruchomej na rzecz współwłaściciela tej rzeczy powoduje przejście na obdarowanego uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy w postaci uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży w całości?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 112/14 – z dnia 11 czerwca 2015 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości może nastąpić tylko na rzecz osoby wskazanej przez wnioskodawcę lub innego uczestnika postępowania.

III CZP 30/15 – z dnia 18 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy przepis art. 1165 k.p.c. w zakresie, w którym przewiduje odrzucenie pozwu w razie podniesienia przez pozwanego zarzutu zapisu na sąd polubowny znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu pojednawczym odnośnie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 31/15 – z dnia 18 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

1. Roszczenie wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o wypłatę dywidendy nie jest roszczeniem o świadczenie okresowe.

2. W okresie likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, do czasu spłaty jej zobowiązań, nie jest dopuszczalne dokonywanie wypłat dywidendy, także wtedy, gdy uchwała o podziale zysku została podjęta przed otwarciem likwidacji (art. 275 § 2 k.s.h.).

III CZP 32/15 – z dnia 18 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„Czy prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności nieruchomości przed datą 3 sierpnia 2008 r. skutkowało wygaśnięciem nabytej przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 33/15 – z dnia 25 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Po przekazaniu sprawy przez sąd prowadzący elektroniczne postępowanie upominawcze do sądu właściwości ogólnej na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. nie wzywa się powoda na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. do usunięcia braków formalnych pozwu przez przedłożenie odpisu pozwu wraz z załącznikami oraz gdy sprawa rozpoznawana jest w postępowaniu uproszczonym przez złożenie pozwu na urzędowym formularzu.

III CZP 34/15 – z dnia 25 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego nr 50 z dnia 7 sierpnia 2007 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie (Dz. Urz. Województwa Mazowieckiego z 2007 r., Nr 156, poz. 4276) nie utraciło mocy z dniem 15 listopada 2008 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).

**III CZP 39/15 – z dnia 25 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim:**

„Czy w związku z wnioskiem wierzyciela o przeprowadzenie egzekucji z ruchomości dłużnika (art. 844 i nast. k.p.c.) – w stanie prawnym w dacie wszczęcia postępowania egzekucyjnego 26.05.2000 r. – bezczynność organu egzekucyjnego przy braku czynności wierzyciela po wysłuchaniu go w trybie art. 827 k.p.c. – prowadzi do umorzenia postępowania z mocy prawa z art. 823 k.p.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 9/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Okręgowy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o art. 41 w zw. z art. 46 Ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z dnia 22 maja 2009 r. – Dz.U.2009.77.649) rozpoznaje odwołanie biegłego rewidenta od orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów – na rozprawie głównej w składzie wynikającym z art. 28 § 1 k.p.k., czy też z art. 29 § 1 k.p.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 2/15 – z dnia 24 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

„Czy w: «doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem», w rozumieniu art. 286 § 1 k.k., mieści się działanie sprawcy polegające na przedstawieniu w ramach procedury samoobliczania podatku, deklaracji podatkowej zaniżającej kwotę podatku podlegającego odprowadzeniu na rzecz Skarbu Państwa, prowadzące do nieotrzymania przez organ podatkowy, nie podejmujący w tym zakresie żadnych działań, podatku w wysokości należnej zgodnie z przepisami prawa?»

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 3/15 – z dnia 24 czerwca 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Strażnik leśny, działając w postępowaniu karnym na podstawie art. 47 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, Dz. U. z 2014 r., poz. 1153, a także osoby określone w art. 48 tej ustawy, są uprawnieni do dołączenia do wnoszonego aktu oskarżenia wniosku o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych w Kodeksie karnym, o którym mowa w art. 335 § 1 k.p.k.

I KZP 4/15 – z dnia 24 czerwca 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Przepis art. 377 § 5 k.p.k. stanowi samodzielną podstawę prowadzenia rozprawy odroczonej w dalszym ciągu w sytuacji, gdy oskarżony, który dotychczas nie złożył wyjaśnień przed sądem, a był osobiście zawiadomiony o wcześniejszym terminie rozprawy, został powiadomiony o nowym terminie w każdy sposób przewidziany w Kodeksie postępowania karnego i nie stawił się na tę rozprawę bez usprawiedliwienia.

I KZP 5/15 – z dnia 24 czerwca 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

1. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. mogą być przechowywane na rachunku bankowym środki pieniężne do wysokości równej wartości korzyści majątkowych, których dotyczyła czynność wykonawcza.

2. Ujęty w art. 299 § 1 k.k. zwrot „...które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku” odnoszący się do przedmiotu przestępstwa, dookreśla tylko „inne czynności”, a zatem nie ma prawnego znaczenia dla czynności wykonawczych nazwanych – przyjęcie, przekazanie lub wywóz za granicę, pomoc do przenoszenia własności lub posiadania.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KZ 103/14 – postanowienie z dnia 22 grudnia 2014 r.

Przepisów o wznowieniu postępowania na wniosek nie stosuje się do postępowania w sprawie skargi na przewlekłość postępowania w sprawie karnej.

V KK 165/14 – postanowienie z dnia 8 stycznia 2015 r.

Przepis art. 65 § 1 k.k. nie uzależnia stosowania nadzwyczajnego obostrzenia kary wobec sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, od czasu jego trwania; decydujące znaczenie ma w tym względzie sposób działania sprawcy, który zgodnie z jego zamierzeniem przysparza mu stałego dochodu.

II KK 186/14 – wyrok z dnia 26 stycznia 2015 r.

1. Dla skorzystania z klauzuli bezkarności określonej w art. 229 § 6 k.k. sprawca przestępstwa łapownictwa czynnego musi nie tylko zawiadomić organ powołany do ścigania przestępstw o fakcie przyjęcia przez osobę pełniącą funkcję publiczną korzyści majątkowej lub osobistej, albo obietnicy korzyści, ale jednocześnie z zawiadomieniem ujawnić wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten uzyska procesową wiedzę o przestępstwie.

2. Złożenie wyjaśnień w charakterze podejrzanego przez sprawcę przestępstwa łapownictwa czynnego, w których ujawnia on fakt przyjęcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo ich obietnicy przez osobę pełniącą funkcję publiczną, w sytuacji, gdy organ ści-

gania nie ma w dacie tej czynności procesowej informacji co do popełnienia tego przestępstwa, nie wyklucza, tylko ze względu na status procesowy osoby ujawniającej, możliwości zastosowania klauzuli niekaralności określonej w art. 229 § 6 k.k.

3. Zawarta w art. 229 § 6 k.k. klauzula bezkarności ma zastosowanie również do pojedynczych zachowań wypełniających znamiona przestępstw określonych w art. 229 § 1 – § 5 k.k., także gdy stanowią one elementy czynu ciągłego (art. 12 k.k.), o ile sprawca korupcji czynnej spełni w odniesieniu do tych zachowań warunki wymienione w tym przepisie.

III KK 33/14 – wyrok z dnia 4 lutego 2015 r.

Na gruncie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573) oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r., poz. 680), brak jest podstaw do odmiennego traktowania osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, w zależności od tego, czy złożenie wniosku nastąpiło niezwłocznie po przekroczeniu granicy, czy już po umieszczeniu w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców. Jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy dopiero po umieszczeniu w ośrodku, podstawą jego zwolnienia może być przepis art. 88 ust. 2 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wystąpienia domniemania, że stan psychofizyczny wnioskodawcy wskazuje, iż był poddany przemocy w kraju swojego pochodzenia, jak i przepis art. 103 w zw. z art. 107 ust 1 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy o cudzoziemcach, jeżeli dalszy pobyt w ośrodku mógłby spowodować niebezpieczeństwo dla jego życia lub zdrowia.

V KK 296/14 – postanowienie z dnia 18 lutego 2015 r.

Immunitet formalny prokuratora – art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. 2014 r. poz. 504) – stwarza przeszkodę prawną, w rozumieniu art. 104 § 1 k.k., w dalszym toczeniu się postępowania, a ściśle w przejściu postępowania w fazę *in personam*, już wtedy, gdy oskarżyciel występuje o wydanie zezwolenia na ściganie osoby objętej tym immunitetem.

IV KK 32/15 – wyrok z dnia 4 marca 2015 r.

Prawny, szczególny obowiązek, o którym mowa w art. 2 k.k., nie może być utożsamiany z kierowanym wobec określonej osoby, czy przez nią samą wobec siebie, oczekiwaniem postąpienia pożądanego w danej sytuacji w myśl ogólnych – moralnych, życiowych czy też obyczajowych zasad; obowiązek ten musi wynikać z reguł prawnych, których źródłem – w odniesieniu do określonej osoby – jest treść aktu normatywnego, orzeczenie sądu, umowa, czy też skonkretyzowana sytuacja faktyczna, w której w sposób jednoznaczny urzeczywistnia się powstanie po stronie tej osoby wymagania zapobieżenia powstaniu skutku stanowiącego znamię określonego czynu zabronionego.

III KK 362/14 – postanowienie z dnia 4 marca 2015 r.

Dla przystąpienia, w trybie art. 50 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2013 r. poz. 1247, do zmiany wymierzonej kary, jej kontrawencjonalizacji, nie ma znaczenia to, czy skazania za poszczególne przestępstwa zostały objęte jedną karą orzeczoną za ciąg przestępstw, czy też karą łączną.

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III UZP 2/15 – z dnia 17 czerwca 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Tytułem do podlegania ubezpieczeniom społecznym przez członka zarządu spółki akcyjnej, który zawarł z tą spółką umowę o świadczenie usług w zakresie zarządzania w ramach prowadzonej przez siebie pozarolniczej działalności gospodarczej, jest umowa o świadczenie usług (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r. poz. 121)

i nadał uchwale moc zasady prawnej oraz ustalił, że przedstawiona wykładnia wiąże od dnia podjęcia uchwały.

III UZP 5/15 – z dnia 17 czerwca 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prowadzenie normalnej działalności w Polsce przez pracodawcę, który także deleguje pracowników do pracy w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w rozumieniu art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2004.166.1), wymaga oceny wszystkich kryteriów charakteryzujących prowadzenie zazwyczaj znacznej części działalności w Polsce, innej niż działalność związana z samym zarządzaniem wewnętrznym, czy też «w najistotniejszym stopniu» zależy od ustalenia co najmniej 25% proporcji

obrotu krajowego w porównaniu do wielkości obrotu uzyskiwanego z kontraktów i pracy delegowanych pracowników do pracy w innych państwach członkowskich UE?”

postanowiono przejąć sprawę do rozpoznania.